

Bătălia pentru suflete

Cristian Terran

EDITURA ROTIPO
2020

CUPRINS

Rânduri...găsite într-un jurnal prăfuit	7
Introducere	11
Scrisoare către Negustorii de Suflete	24
Capitolul I	
Cine controlează trecutul, controlează viitorul	26
Capitolul II	
Incursiune în trecut	39
Rânduri...găsite într-un jurnal prăfuit	49
Capitolul III	
Suntem ceea ce credem că suntem	53
Scrisoare către Negustorii de Suflete	60
Capitolul IV	
Dezumanizarea rasei umane	61
Capitolul V	
Black goo, gri goo și black chemtrails	87
Rânduri...găsite într-un jurnal prăfuit	107
Capitolul VI	
Arme PSI	109
Capitolul VII	
Nivelele conștiinței	121
Capitolul VIII	
Simbolism, mitologie și vrăjitorie	133

Rânduri...găsite într-un jurnal prăfuit	163
Capitolul IX	
Pași spre interiorul tău	167
Bibliografie	189

Capitolul I

CINE CONTROLEAZĂ TRECUTUL, CONTROLEAZĂ VIITORUL!

De la începutul acestei cărți vreau să vă spun un lucru – ceea ce știți sau credeți că știți despre orice în lumea asta, va fi demolat, remodelat, recreat în cele mai mici detalii.

Suntem la o răscruce a istoriei, o răscruce pe care Umanitatea, în forma ei actuală, nu a mai trăit-o. Suntem, ar spune unii, pe marginea prăpastiei, atârnați de un fir de plantă fragedă ce se rupe sub acțiunea greutateii noastre. Avem șanse să urcăm. Să ne întoarcem la ce a fost. Avem șanse să cădem în hău. Iar șansele astea sunt egale. Dar mai avem o variantă, sau două.

Avem șansa să ne oprim din zbaterile spasme în care ne complăcem și să pornim pe un drum nou. Dacă vom fi destul de echilibrați, putem schimba totul. Putem controla trecutul și astfel putem schimba viitorul pe care unele forțe încearcă să îl impună.

Destul de multă lume și-a pierdut speranța în Umanitate. Dar suntem destul de puțini care știm că Umanitatea nu și-a spus ultimul cuvânt. Abia acum începem să ne coagulăm în celule. Aceste celule se vor dezvolta într-un organism ce va fi conștient. Cred că suntem o forță și mai cred că Păpușarii știu asta. Au mizat pe faptul că eram în hibernare și au făcut tot ce au vrut pentru a controla fiecare aspect al vieții tale. Au mers atât de departe încât toate dogmele societății nu mai aparțin indivizilor care formează societatea, ci a celor care o controlează.

Poate o să se găsească persoane care să afirme că a fost întotdeauna așa. Întotdeauna însemnând doar istoria cunoscută oficial, istoria fabricată în laboratoarele forțelor malefice, istoria ștearsă de către agenții diabolici, istoria predată de către Ignoranții sistemului. Adevărul este acolo, poate fi zărit, dar nimeni nu are curajul să o facă foarte atent. Mici sclipiri scapă către noi, dar nu le băgăm în seamă de teamă să nu ne distrugem sistemul de credințe care ne-a fost implementat de la naștere.

Paradoxul societății moderne este că trăim într-un ocean de informație și suntem însetați de informație. Avem acces la sute, mii de sauturi de informații haotice, mascate, ascunse, deformat. Tocmai din acest motiv suntem „rupți de realitate”, adică nu avem nicio idee despre realitatea obiectivă. Suntem suma viziunilor noastre iar individual, fiecare vede ceva diferit. În concluzie, realitatea este suma viziunilor tuturor. Așadar,

nu avem cum să accesăm această realitate prin prisma simțurilor noastre înguste și mai ales a informațiilor primite prin terțe părți. Ar trebui să mergem la sursa lucrurilor, la nivel primar, pentru a înțelege cum funcționează această lume.

O altă greșeală pe care o fac oamenii în viață este că se concentrează pe exterior mult mai mult decât pe interior. Putem spune că știm și cunoaștem destul de multe lucruri despre mediul exterior, despre planetă, despre mediu și societate dar nu știm mare lucru despre noi, despre interiorul nostru. Despre acel Univers care trăiește independent de noi. Nu știm ce sunt emoțiile, ba chiar le caracterizăm ca fiind impulsuri electrice, nu știm ce stări sufletești se află în noi, nu știm să caracterizăm anumite trăiri interioare, tocmai pentru că am fost îndreptați de mici copii către exterior.

Avem ca Umanitate o vârstă destul de fragedă, comparativ cu vârsta planetei sau chiar a Universului dar avem pretenția de a dobândi nemurirea și cunoașterea supremă. Nu ne comportăm civilizată cu cei din jurul nostru dar avem așteptări ca ei să se poarte foarte blând cu noi. Suntem ca niște copii răsfățați care au impresia că li se cuvine totul fără să dea ceva în schimb. Avem tendința de a da vina pe toți cei din jur, pe vecini, pe ceilalți din trafic, pe sistemul politic, pe elite, ba chiar pe Divinitate pentru că ne-ar pedepsi, dar nu suntem în stare

să ne oprim câteva secunde și să reflectăm la ce și cum suntem noi.

Din această cauză nu înțelegem mecanismele care conduc o țară, nu știm cum este structurată ordinea pe această planetă și suntem luați prin surprindere de anumite acțiuni ce depășesc puterea noastră de înțelegere. Și atunci începem o călătorie febrilă în căutarea Adevărului. Adevărul... Fiecare persoană de pe această lume are propriul sau adevăr care vine dintr-o interpretare personală a realității înconjurătoare și care, în cele mai multe cazuri, nu coincide cu adevărul celor din jurul lor. Ceea ce este perfect normal pentru că am ajuns aici și experimentăm toate aceste fenomene din prisma noastră, a concepțiilor și a paradigmatelor interioare.

Singura diferență este că cei care se apropie de adevărul universal sunt persoane fericite și liniștite în timp ce cei care interpretează cu anumite programe realitatea din jur, programe instalate de către alții sau chiar de către ei, dar neconforme cu latura noastră Divină, sunt persoane agitate, persoane care nu sunt și nu vor fi niciodată mulțumite de ceva. Aceștia doar critică, insultă și dau cu pumnul în masă, provocându-i pe ceilalți la revolte interioare și exterioare.

Ceea ce ar trebui să conștientizăm încă din fragedă copilărie este că noi suntem cauza și efectul tuturor lucrurilor, evenimentelor și acțiunilor din viața

noastră. Nimeni, indiferent de ce putere crezi că are asupra ta, nu va schimba acest lucru – anume că ești creatorul vieții tale! Când afli asta și conștientizezi acest aspect, ești liber! Liber să faci ce vrei!

În momentul în care suntem programați și ne lăsăm conduși de aceste programe, suntem unelte în mâinile celor care ne-au programat. Spuneam în „Planeta arhonților” că programarea începe din copilărie. Aici o să dezvolt puțin acest aspect referindu-mă la programarea obișnuită a celor din jurul nostru și a noastră.

La naștere suntem ca un computer cu foarte puține programe care se dezvoltă singure – văzul, auzul, mirosul, etc. Ceea ce învățăm pe parcurs sunt programe care ne vor conduce viața.

Vedem cum tata este autoritar și instalăm programul – „bărbații trebuie să fie autoritari asupra femeilor!”. Observăm cum mama este cea care conduce casa și instalăm programul – „Femeile conduc, bărbații trebuie să se supună!” sau „femeile trebuie să stea la cratiță și la făcut curățenie, bărbații aduc bani în casă!”. Ne formăm astfel propria noastră lume și toată viața vom intra în situații care ne vor confirma ceea ce am instalat în tinerețe. În momentul în care am instalat programul „oamenii sunt răi” sau „viața este o luptă!” nimeni și nimic nu ne va putea convinge de contrariu. Vom

exemplifica cu fiecare acțiune a noastră faptul că a trebuit să ne luptăm pentru a obține orice. Chiar dacă, să presupunem, ajungi milionar cu o familie mare și fericită, vei face asta prin luptă. Te vei lupta în afaceri, te vei lupta pentru iubita ta, te vei lupta pentru a menține acea atmosferă frumoasă în familie.

Aceste programe pot fi deinstalate și pot fi puse altele în loc.

Legea atracției este extraordinară. Ne oferă posibilitatea de a ne folosi de liberul arbitru. Acesta este un subiect destul de controversat – liberul arbitru. Avem sau nu posibilitatea de a alege? Ne conduc astrele? Numerele? Zeii? Gândurile noastre? Credințele? Convingerile formate în copilărie? Sau suntem în măsură să ne luăm singuri hățurile trăsurii noastre și să strunim caii pentru a schimba direcția de mers?!

Răspunsul este undeva la mijloc. Suntem condiționați la naștere de locul, ora și data nașterii. Astrele au astfel un cuvânt de spus în privința noastră. Apoi vin părinții sau părintele care ne alege un nume. Cu știință sau nu, numele pe care ni-l aleg alții are o mare însemnătate asupra noastră pentru că vine cu o altă încărcătură energetică ce poate să ne ajute susținând numerele din data nașterii sau poate tăia din energia matriței de la naștere.

Apoi contează casa în care creștem, numărul acesteia influențându-ne fără să ne dăm seama. În prima perioadă a vieții familia joacă un rol foarte important. Este o mare diferență între persoanele crescute de către bunici și cele crescute de către părinți. Conceptele lor despre viață, credințele lor, ideile pe care ni le induc cu bună știință sau involuntar sunt cele pe care le vom căra cu noi toată viața, sau până la un anumit punct când hotărâm să le schimbăm.

Imaginea despre lume ne-o formăm tot atunci, în primii 7 ani de viață. Ceea ce hotărâm aici va fi filmul nostru, viața noastră, calea pe care vom merge.

Mergem astfel pe un drum pavat de către alții până la o anumită vârstă. Apoi, avem în cale unele intersecții unde avem posibilitatea de a alege. Primele decizii din viața noastră sunt cele în legătură cu convingerile pe care le vom avea. Luăm decizia în mod conștient sau inconștient că viața îți oferă totul pe tavă sau invers, că viața e o luptă. Și mergem mai departe. Mai târziu, deciziile vor fi luate în funcție de aceste convingeri. Vine însă un moment în care realizăm că ceva e în neregulă, că toate aspectele vieții noastre sunt ciclicități.

Atunci suntem la un pas de a descoperi adevăratele noastre valori. Adevăratele noastre puteri interioare. În acel moment avem prima revelație și hotărâm! Hotărâm că suntem stăpânii propriei noastre

vieți, schimbăm acele convingeri pe care le consideram limitative și mergem pe un alt drum.

Sunt și persoane care nu conștientizează aceste ciclicități dar simt că ceva nu este în regulă cu ceea ce se întâmplă în viața lor și astfel caută metode de a se folosi de cine sunt ei. De forțele interioare și calitățile înnăscute.

Când suntem copii ar trebui să fim învățați aceste calități. Ar trebui să îi învățăm pe copiii noștri care sunt punctele lor forte pentru a fi dezvoltate și punctele slabe pentru a fi conștienți de ele și a le schimba.

Ar fi ideal să îi îndrumăm pe calea cunoașterii interioare și să le dezvoltăm simțul analizei, concentrației, curiozității și mai ales să îi învățăm să conteste orice vine ca un adevăr absolut din partea celor din jur. Astfel îi educăm să îi provoace la discuții pe ceilalți și să își dezvolte singuri o caracteristică ce începe să dispară din activitățile noii generații – polemica constructivă.

Din păcate astăzi părinții sunt preocupați să îi trimită pe copii la școală, să se mândrească cu notele lor și să dezvolte în ei spiritul obedient față de un sistem de învățământ precar care produce doar persoane obediente, îndreptate către exterior. Nu se mai ocupă multe persoane de interiorul copilului, de ceea ce simte, de emoțiile sale care sunt extrem de importante.

În viață suntem conduși de emoții! Mulți vor spune că e greșit, că ne conduce rațiunea, gândirea, credința, etc. Tot ceea ce am prezentat mai sus este baza

emoțiilor care ne vor conduce mai departe. Stimulate cum trebuie sau într-un anume fel, aceste emoții sunt cele care ne împing către o direcție sau alta.

Negustorii de Suflete știu asta și de aceea se folosesc de unele dintre cele mai primare emoții ale noastre pentru a direcționa masele de oameni într-o direcție sau alta. Psihologia maselor prevede ce vor face grupurile de oameni în orice situație.

Inteligența artificială care a preluat controlul asupra tuturor serverelor, aplicațiilor, motoarelor de căutare, telefoane mobile, calculatoare, laptopuri, programe de soft, etc., învață aceste procese ale noastre. Învață cum ne raportăm la orice situație și astfel poate face scenarii în care masele de oameni se vor comporta cel mai probabil într-un anumit fel. Se știu astfel dinainte răspunsurile comportamentale.

Tocmai de asta mascarada anului 2020 a avut atât de mult efect și doar puține persoane au conștientizat de la început ce fel de scenariu este pus în practică.

Frica este emoția primordială. Ține de supraviețuire, de modul în care ne raportăm la stimulii externi pentru a face față situației. Tot ceea ce facem noi în această viață este legat de sentimentul de supraviețuire. Aici ne putem largi puțin sfera și putem include spre exemplu confortul și nevoia de stabilitate materială și emoțională.

Frica de necunoscut le face pe unele persoane să nu renunțe la o relație toxică, frica de instabilitate

financiară îi face pe alții să stea la un serviciu zeci de ani, chiar dacă nu le place, frica de pierdere a locului de muncă îi determină pe oameni să accepte multe nedreptăți și legi care le îngrădesc drepturile, etc. Paradoxal, aceste persoane nu se vor analiza pe ele ci vor căuta vinovați pentru viața mizeră pe care o duc, în exterior. Vor fi de vină șefii, guvernanții, politicienii, elitele, etc., oricine altcineva va fi de vină pentru toate mizeriile pe care și le produc singuri – din frică.

Cel mai periculos virus din această lume este frica!

Frica – cea mai puternică armă folosită pentru a manipula și ține sub control o persoană, o populație, o planetă.

Frica – acest sentiment care conține toți sâmburii “stabilității” noastre terestre. Ne naștem liberi și ajungem să facem cunoștință cu frica din fragedă pruncie. Apoi o cărăm cu noi prin toate labirinturile societății, pe culoarele sistemului sau prin desigururile vieții. Suntem liberi să scăpăm de ea oricând. Avem chiar și puterea de a face asta. Toate instrumentele ne stau la îndemână. Avem vraci în jur care pot face asta, dacă le ceri. În schimb, preferăm să luăm pilulele otrăvite ale sistemului pentru că suntem dependenți. Ne-au drogat și acum ne alimentează cu drogul gratuit.

Pentru că nu au nevoie să ceară ceva în schimb... ne predăm singuri sufletul!